

Är det enklare att bli frälst än att gå förlorad?

By Joe Crews

Inledning

Det är ju mycket passande att ordet DYNAMIT kommer av ordet DUNAMIS som betyder kraft. Ordet är inte främmande för den som studerar Bibeln. Det är ett av de uttrycksfulla adjektiven som Bibeln använder för att beskriva evangeliet (det glada budskapet) om Jesus Kristus. Paulus skrev, "Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först och främst juden, men också greken." Romarbrevet 1:16.

Så få kristna det egentligen är som riktigt förstår den explosiva kraften i det evangelium som de så lättsinnigt bekänner sig till! Om Paulus ord är sanna, skulle alla som tagit emot evangeliet också vara fyllda av enorm kraft. Men är det så? Tyvärr visar många kyrkomedlemmar med sina liv att de är svaga, insmickrande och bedrövligt kompromissbenägna kristna. Istället för vibrerande kraft tycks det bara finnas missmod och nederlag. Vad är det som är fel? Tror dessa människor verkligen på evangeliet? Och varför saknas dynamiten så tydligt i deras liv?

Svaret måste vara att många människor inte uppriktigt tror på det de bekänner sig till. Eller så har de blivit lärda ett förfalskat evangelium. Många av dagens stora andliga problem har sin rot i att evangeliet har blivit misstolkat. Det är ett sorgligt faktum att miljontals människor inte riktigt vet vad evangeliet har att erbjuda och vad det skulle kunna åstadkomma i deras liv. Omedvetna om allt vad evangeliet har i beredskap åt dem, stapplar de vidare och gör bara anspråk på det som deras svaga tro kan förstå. Istället för att sitta till bords med Herren, samlar dessa människor smulor under bordet. Smulor som nätt och jämt ger kraft för att överleva.

De liknar väldigt mycket de "saknade arvingarna" som vi har hört så mycket om. På svenska banker ligger miljontals kronor och bara väntar på att de rättmätiga ägarna ska komma och hämta dem. I de flesta fall är arvingarna omedvetna om den förmögenhet som lagligen tillhör dem, och många lever t.o.m. i misär. Men dessa miljoner är ingenting jämfört med de andliga rikedomar som ligger orörda. De kristna gör inte anspråk på sina egna obegränsade tillgångar. Utan någon som helst anledning, bortsett från sin egen lamhet, lever de flesta bekännande kristna i eländig andlig fattigdom och svaghet.

Satan har ingen makt över Guds barn

Vet du varför dessa miljonärer lever i misär? Därför att de har låtit Satan skrämma sig. Han har ljugit för dem om deras tillgångar. Vi måste demaskera den onde och avslöja de falska anspråk han ställer på att få bestämma. Satan vill att vi ska tro att han har obegränsad kontroll över den här världen och alla människor. Men det är inte sant. Han är inte herre över Guds barn och han har inte alls makt över dem. I det hem där Jesus får bo och regera, bävar Satan och flyr för sitt liv. GUD ÄR STARKARE ÄN SATAN. Denna härliga sanning borde fylla

våra sinnen med ständig tillförsikt.

Men missförstå mig inte. Satan är mäktig. Vi har alla sett det otroligt förslavande inflytande som han utövar i en syndares liv. Men när Kristus förvisar Satan från syndaren och tar över rodret i hans liv, är den goda kraften mycket större än den onda. Om det är mer kraft i Kristus än i Satan, då är det mer kraft i nåden än vad det är i synden. Satan är inte lika stark som Jesus, då skulle ju krigföringen dem emellan kunnat sluta i oavgjort. Nej, Gud vare tack, Kristus har redan vunnit striden och Satan är en besegrad fiende.

Då kan vi dra den glädjande slutsatsen att Den som hjälper dig att följa Jesus, är starkare än den som försöker få dig att följa Satan. Detta underbara faktum borde ge varje Guds barn enorm tröst. Det väcker också en mycket intressant fråga. Om vi har en sådan mäktig försvarare på vår sida, en som längtar efter att få rädda oss, är det då inte korrekt att också dra den slutsatsen att det är lättare att bli frälst än att gå förlorad? Innan något lättvindigt svar ges på den frågan behöver vi förstå två begrepp angående frälsning. Det är nämligen mycket viktigt att förstå skillnaden mellan att BLI kristen och att FÖRBLI kristen.

Varför kan inte Kristus, om han nu är starkare än Satan, bara göra så att alla som vill blir frälsta? Men ändå upplevde vi den smärtsamma kampen med det egna jaget när vi beslöt oss för att följa Jesus. Det var en jättelik strid mellan köttet och Anden, och Satan utnyttjade varje mänsklig svaghet i sina försök att hålla oss fast i syndens slaveri. Jag tror inte det finns någon som tyckte det var lättare att överlämna sitt liv till Kristus, än att bara fortsätta leva som förut. Satan tycks ha hundratals attraktiva lockbeten för att göra det svårt att lämna den världsliga livsstilen.

Dessutom har Satan ett övertag över Gud, eftersom Satan kan ljuga och kan få saker och ting att verka vara raka motsatsen till vad de i verkligheten är. Han kan få synden att verka vacker och något som inte är så farligt. Människans fallna natur med sin starka benägenhet för synd har en naturlig böjelse för saker som är onda. Denna lägre natur kan tilltalas av Satans tricks och bedrägerier även efter omvändelsen, vilket betyder att den kristne ständigt måste vara på sin vakt. Satan är en mycket förslagen fiende med raffinerade attacker.

Det är syndarens väg som är svår; inte den lydiges.

Är det därför avskräckande att följa den kristna livsstilen? Kommer frestelsernas ihärdighet att göra det tungt att leva för Kristus? Tvärtom, vi kan vila i den fasta tillförsikten att vi är på den vinnande sidan i den stora striden. Han som är med oss är större än han som är emot oss. Är inte det glada nyheter? Omvändelseupplevelsen förvandlar sinnet och viljan till en veritabel andlig fästning. Vi har gett den Helige Ande rätt att hålla den lägre köttsliga naturen under kontroll. Så länge som vårt liv är i Guds händer, behöver vi inte själva kämpa mot syndens börda och skuld.

Är det inte detta Mästaren menade när han sa: "Kom till mig, ni alla som arbetar och är betungade, så ska jag ge er ro. Ta på er mitt ok och lär av mig...så skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt och min börda är lätt." Matteus 11:28-30. Helt säkert menade inte Jesus att svårigheter och konflikter plötsligt skulle försvinna. Snarare beskrev han den inre ro och den sinnesfrid som utmärker den lydiges stig. När Jesus mötte Saul på vägen till Damaskus sa han, "Jag är Jesus, den du förföljer." "Det är svårt att spjärna mot udden".

Betydelsen av de här orden är klar. Han talade om för Saul att det är svårt att stå emot den Helige Ande. Misär och kamp följer den olydiges väg. Överträdarens väg är påfrestande; inte den lydiga.

Vi måste sluta låta Satan hjärntvätta oss med sina krav på bestämmanderätt. Det är sant att där synden råder, där felar man hellre än att man gör rätt, men det är lika sant att där nåden rå, är det lättare att göra rätt än att fela. Varför skulle inte vi framhålla de privilegier som tillhör oss som Guds barn? Bibelns författare tvekar inte att ifrågasätta Satans auktoritet, och det borde inte vi heller göra. Paulus skrev: "Lagen kom in för att fallet skulle bli större. Men där synden blev större, där överflödade nåden än mer. Ty såsom synden hade utövat sitt välde i och genom döden, så skall också nåden härska genom rättfärdighet och föra till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre." Romarbrevet 5:20-21.

Lägg märke till uttrycket "på samma sätt som synden utövade sitt välde." Hur utövade synden sitt välde? Som en som bestämde, eller hur? Genom att mota tillbaka varje andlig impuls stod den köttsliga naturen emot alla försök som nåden gör för att komma in i hjärtat. Men notera att nåden överflödade "än mer" över synden, och "på samma sätt som synden utövade sitt välde... skall därför nåden härska". Nåden kommer tydligen också att kunna vara den som bestämmer, och som kan stå emot syndens alla ansträngningar att ta sig in i ens liv. Är inte det en fantastisk försäkran? Satan har ingen dynamit som kan jämföras med den sprängkraft som evangeliet har i ett överlåtet liv.

Vi kommer tillbaka till frågan igen: Är det svårare att tjäna Jesus än Satan? Vi har alltså tillgång till mer god kraft än till ond. "Om Gud är med oss, vem kan då vara emot oss"? Någon kanske svarar, "Satan." Och jag säger, "Än sen då? Han flyr ju bara han får höra namnet Jesus." Naturligtvis vill han att du ska gå förlorad. Men Gud vill att du ska bli frälst. Du kan vinna varje gång, bara du står på den starkares sida. Jesus syftade på sitt herravälde över det onda när han sa: "När en stark man (Satan), fullt väpnad, bevakar sin gård, då är hans ägodelar fredade. Men om någon som är starkare än han (Jesus), angriper honom ...så tar denne ifrån honom alla vapnen, som han förtröstade på (övertar gården)." Lukas 11:21-22.

Den starke mannen är naturligtvis Satan. Han är starkare än den klokaste människa som någonsin levat (Salomo), och den starkaste människa som någonsin har levat (Simson), och den mest fulländade människan som någonsin har levat (Adam). Men han är inte starkare än Jesus. Jesus är den ännu starkare som, med vår tillåtelse, angriper Satan och blir Herre i vår "gård". Vilken spännande verklighet!

Alla som inte kämpar emot, blir frälsta

Gud har inte bara kraft att frälsa oss, han längtar också efter att få göra det. Det är hans vilja att alla ångrar sina synder och blir frälsta. Vad är det i våra liv som gör att vi ångrar oss? Paulus försäkrar oss att "Guds godhet vill föra dig till bättring." Romarbrevet 2:4. Hur många leder han till bättring? Alla naturligtvis, eftersom han vill att alla människor ska bli frälsta. Kristus sa, "Och när jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig." Johannes 12:32. Hans kärlek vädjar inte bara till ett fåtal utvalda utan till ALLA människor. Hans godhet LEDER varje själ till bättring, och hans kärlek DRAR alla människor till korset. Om det här är sant, varför är då inte alla människor frälsta? Därför att de står emot den Helige Andes varliga

försök till inflytande. Det är absolut inget tvivel om att Gud aktivt strävar efter varenda människas räddning, och han kommer att fortsätta med att föra till omvändelse alla som inte har förhärdat sig i sin otro.

Vilken tanke! Det som är svårt, är att hela tiden vara tvungen kämpa emot frälsningen. För så länge vi inte gör aktivt motstånd, kommer Gud att fortsätta att dra oss till sig. "Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor." Titus 2:11. För hur många människor? För ALLA människor! Hebreerbrevet 2:9 säger att Jesus smakade döden och det skulle "komma alla till godo." Återigen: "Ty det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv." 2 Korinterbrevet 5:19. Den enda anledningen till att inte hela världen är frälst, är helt enkelt för att de flesta av oss människor tackar nej till Guds frälsande hand och helgande nåd.

Det riktigt svåra med överträdelsens väg är det hårda grepp som synden har om kropp och själ. Detta är orsaken till att det är lättare för den oomvända att fortsätta sin väg, än att vända om från död till liv. Det finns ingenting inom honom som utmanar köttets vilja. Men samtidigt kan vi tryggt konstatera att när man väl en gång blivit pånyttfödd, känner man avsky och motvilja mot synd. Det blir motbjudande att kompromissa med samvetet genom avsiktlig olydnad. Så vad är nu svaret på frågan? Är det lättare att bli frälst än att gå förlorad? Vi måste ärligt säga, att den första omvändelsen från det självcentrerade livet är det svåraste. Men efter att ha överlämnat sitt hjärta i guds hand, blir den kristnes stig för var dag lyckligare och lättare att följa. Låt oss titta på teologin bakom detta underbara faktum.

Bibeln talar om att de "blir rättfärdiga utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus, honom som Gud har ställt fram som ett försoningsmedel genom tro, i hans blod. Så ville Gud - då han i sin skonsamhet hade haft fördrag med de synder som förut blivit begångna - nu visa, att han dock var rättfärdig. Ja, så ville han i den tid som nu är, lämna beviset för att han är rättfärdig. Härigenom skulle han både själv befinnas vara rättfärdig och göra den rättfärdig, som låter det bero på tro på Jesus." Romarbrevet 3:24-26.

Lägg märke till att bara de som personligen "tror på Jesus" kommer att bli rättfärdiggjorda, trots att korset erbjuder det till alla människor. Texten säger att hans blod blir ett försoningsmedel för dem som tror. Elverket förser mitt hem rikligt med kraft och ljus, men jag har ingen som helst nytta av det om jag inte trycker på strömbrytaren. All Guds försonande, renande, och hjälpande kraft är till ingen nytta för min frälsning, om jag inte tar emot den på ett personligt plan.

Texten talar också om "fördrag med de synder som förut blivit begångna" som en del av den här rättfärdiggörelseerfarenheten. Vad händer egentligen i denna efterskänkning av skuld eller förlåtelse av synder? Många tror att det är något som händer utanför den troendes liv. De tror att förlåtelse ändrar Guds attityd till lagöverträdaren på grund av någon himmelsk räkenskap som utförs miljontals ljusår bort. Är det sant att förlåtelse påverkar Gud så att han inte längre har något emot mig? Definitivt inte. Förlåtelse förändrar inte Gud gentemot oss; det förändrar oss gentemot honom. Gud behövde inte ändra sig. Han hade aldrig fel. Människan var syndaren som behövde ändra sig. Hon stod dömd vid en överträdelse som inte kunde erbjuda varken nåd eller förlåtelse. Det fanns absolut ingen rättfärdighet att få ut av lagen. Den kunde inte förse någon med styrka att handla rätt. Syndaren var maktlös, fördömd och hjälplös under lagen.

I Paulus terminologi är fördömelse motsatsen till rättfärdiggörelse. I Romarbrevet 8:1-4 beskriver han vad rättfärdiggörelse personligen gör för individen. "Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus. ...Ty det som lagen inte kunde åstadkomma, i det den var försvagad genom köttet, det gjorde Gud, då han, för att ta bort synden, sände sin son i syndigt köttets gestalt och fördömde synden i köttet. Så skulle lagens krav uppfyllas i oss som vandrar, inte efter köttet, utan efter Anden." Vi kan genast se att problemet låg i köttet som var för svagt för att lyda lagen. Något måste göras i människan för att återfå henne i harmoni med Gud. Det grekiska ordet för RÄTTFÄRDIGHET i den här versen är DIKAIMA, som betyder RÄTTVISA KRAV. Hur skulle problemet med det svaga köttet kunna avhjälpas, så att människan skulle kunna uppfylla lagens krav?

Gud löste problemet till fullo, när han sände Jesus som människa för att på ett fullkomligt sätt lyda lagen. Det var bara för att Kristus levde ett liv i fullkomlig lydnad som det är möjligt för honom att tillskriva var och en av oss rättfärdiggörelse. Om planen att sända Jesus inte hade omfattat min svaghet i köttet, då skulle planen ha misslyckats. När Kristus kommer in i vårt liv tas fördömsen bort, synderna förlåts, och vi är i stånd att uppfylla lagens krav, genom Kristus i oss. Det är den förändring av livet som förlåtelsen åstadkommer.

Förlåtelse förändrar inte Gud men den förändrar oss. Gud gör den ogudaktige rättfärdig genom att ta bort det ogudaktiga. Han gör den upproriske syndaren rättfärdig genom att ta bort upproret. När han tillkännager att vi är rättfärdiga, är det hans självuppfyllande ord som gör oss rättfärdiga. Han tillkännager inte något som inte är sant. Denne, som besegrade Satan, flyttar nu in i det mänskliga hjärtat för att ge seger över syndens makt. Det nya livets mirakel beskrivs i Bibeln med helt fantastiska uttryck. Vi kan få Kristi sinnelag (Filipperbrevet 2:5), bli delaktiga av gudomlig natur (2 Petrus 1:4), bli uppfyllda av hela Guds fullhet (Efesierbrevet 3:19) och bli fria från synd (Romarbrevet 6:18). Allt det här blir möjligt när nåden börjar styra livet, och under den makten har Satan inte en tillstymmelse till chans.

Kristna behöver inte låta sig skrämmas

Alla som inte gör motstånd mot Guds godhet kommer att ledas till ånger och frälsning, och de borde inte låta sig skrämmas av att en besegrad fiende påstår att han är den som fortfarande bestämmer. Vi måste inse vår ställning som Guds söner och döttrar. Vi borde heller inte vara rädda för att överta bestämmanderätten över Satan. Med Kristi hjälp, naturligtvis. Det är dags för Guds barn att sluta darra inför hoten från en slagen fiende. Alltför ofta ser evangelister med förfäran på när Satan arrangerar sina konkurrerande attraktioner för att locka bort människor från Guds ord. Vi säger: "Åh, vad ska vi ta oss till? Det kommer cirkus till stan när vi ska ha mötesserien." Sanningen är den att det är Satan som borde vara bekymrad och inte vi. Han borde darra och säga, "Vad ska jag ta mig till? Det kommer en evangelistisk mötesserie till stan."

Guds andefyllda barn måste lära sig att vara tryggare, aggressivare och djärvare när de presenterar sanningen i den mäktige, segrande Skapargudens namn. Vi handlar inte i köttets styrka utan i den Helige Andes kraft. Han som är för oss, är större än han som är emot oss. Pris ske Gud för en sådan försäkran!

Låt oss nu tänka på följande fråga; VARFÖR ÄR DET INTE SVÅRT ATT TJÄNA KRISTUS NÄR MAN ÄR KRISTEN? Missförstå dock inte innebörden i den här frågan. Vi talar om en

pånyttfödd kristen som följer Jesus. Den som själv inte är kristen tycker att det verkar svårt, och faktum är, att det troligen inte finns någon svårare uppgift i världen än att försöka leva som kristen av egen kraft. Det är fullt möjligt att många av kroppens degenererande sjukdomar och svagheter är resultat av generationers kamp för att behaga Gud genom mänskliga ansträngningar. Man blir trött och utsliten av sådan meningslös verksamhet.

Jag vill inte påstå att det inte kommer att bli ansträngande eller kämpigt, men för den överlåtne kristne är det mindre stress och mer glädje att gå lydnadens väg OCH VI ÄR FÖRVISSADE OM SEGER! "Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud, och hans bud är inte tunga," 1 Johannes 5:3. Den store kärlekens apostel deklarerar att det inte är svårt att lyda Guds lag när den är frukten av en kärleksrelation. Psalmisten skrev, "Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta." Psalmen 40:9. Det finns två starka skäl till att det inte är svårt för en kristen människa att tjäna Gud. För det första är hon absolut säker på att Gud älskar henne och kommer att göra bara det som är bra för henne. För det andra älskar hon Kristus högst av allt och vill inte riskera att göra honom besviken.

Det kan vara skönt att ha gränser

Någon kanske ställer en fråga angående de krav som det står om i Bibeln och om straffet för lagöverträdelse. Ingen kan förneka att de finns där. Gör dessa krav och hot om straff att det blir ett lidande att lyda? Låt mig svara på den frågan med hjälp av två illustrationer. Antag att jag just har genomgått en fullständig medicinsk undersökning och läkaren ger mig en rapport över vad han upptäckte. Han säger, "Johan, jag har dåliga nyheter. Dina prover visar att du kommer att dö ifall du inte följer mina instruktioner till punkt och pricka. För att rädda ditt liv måste du göra det jag säger till dig och du måste fortsätta följa mina instruktioner dag efter dag för resten av ditt liv. Jag har upptäckt att du kommer att behöva äta två eller tre gånger om dagen för att rädda ditt liv. Och du måste tvinga dig till att göra det varje dag så länge du lever."

Tänk efter lite. Det där är strikta regler med ett hårt straff som följd. Jag kan mista livet om jag bryter mot lagen som läkaren har gett. Men kommer det att bli svårt för mig att följa de här instruktionerna? Naturligtvis inte! Varför? Helt enkelt därför att det finns en högre lag som leder mig till att äta i all fall. Mitt väsens fysiska lag kräver att jag äter varje dag och jag tycker om att göra det. Det är för mitt eget bästa jag äter och jag behöver inte tvinga mig till att lyda läkarens stränga order. På samma sätt arbetar i varje kristen människas liv en kärlekens lag som är den naturliga förlängningen av en personlig relation med Jesus. Buden och Bibelns straff är inga som helst hot, därför att den kristne följer den högre lag som leder honom att göra sådant som är för hans eget bästa. Han lyder inte på grund av rädsla för straff utan för att han är lyckligast när han lyder den han älskar.

Låt oss tänka oss en annan illustration: Jag förbereder mig för att åka hemifrån för ett evangelisationsuppdrag på en månad. Min fru säger adjö till mig och sedan håller hon högtidligt upp ett papper framför mina ögon. "Johan," säger hon, "du kommer att vara borta en månad och din lönecheck kommer att skickas ut innan du kommer igen. Jag vill bara att du läser det här pappret väldigt noga. Det är en kopia av paragraf 392 i familjelagen, och där står det att du åker i fängelse om du inte ger mig hushållspengar. Det är inte så värst trevligt i fängelse, så jag förväntar mig att du skickar pengarna så fort du får din check."

Det hon säger är sant, men behöver jag hotas med lagen för att jag ska försörja min familj? Nej, det finns en högre kärlekslag som gör att jag vill ta hand om mina kära. Kärlek vänder plikt till ett glädjefyllt privilegium. Jag kommer ihåg när jag gick 2 mil i hållande regn för att träffa den flicka jag älskade. Min kärlek för henne uppvägde mödan. Vi kan göra en börda av vad som helst, beroende på vilken attityd vi har, och på vilket sätt vi relaterar till det. Att tjäna Jesus är en börda bara om det är fel på relationen.

Är den smala vägen mödosam och tråkig?

Jag har hört människor säga, "Men kristendomen är så restriktiv." Sant. Men äktenskapet är ännu mer restriktivt än religion. Gör det äktenskapet till något mödosamt? Klagar brud och brudgum över de begränsande löften som de ger varandra? Jag har aldrig varit med på något bröllop där de nygifta är olyckliga över vad de lovar. De strålar alltid av lycka fastän de just har lovat bort sina liv.

Föreställ dig att någon kommer fram till den nyblivna bruden och säger: "Oj, då! Nu har du väl ändå gjort bort dig! Tänk dig bara, nu måste du laga mat till den här killen varenda dag. Du måste städa, tvätta hans kläder och stå ut med hans slarviga vanor. Det här med giftermål är verkligen dåliga nyheter." Vet du vad den där nyblivna unga hustrun skulle svara? Hon skulle säga, "Underbart! Jag ser fram emot det!"

Antag att någon skulle försöka göra en nydöpt kristen modfälld, en kristen som nyss har "gift sig" med Jesus, och säga: "Aj, aj, aj, nu har du rört till det ordentligt för dig. Tänk bara, du kan inte gå på barer eller nattklubbar längre. Du kan inte gå på fotbollsmatcher på sabbaten, och du får inte äta svinkött eller räkor längre." Utan problem skulle den nyfödde kristne strålande säga, "Underbart! Jag njuter varenda minut!"

Förklaringen till det här svaret finns i 2 Korinterbrevet 5:14, "Kristi kärlek tvingar oss." Kärlekens drivkraft får människor att göra allt de kan för att behaga Den som dog för dem. Inga tunga bojor binder sådana lärjungar vid tjänandets och lydnadens väg. "Saliga de som tvår sina kläder (håller dem rena genom att inte överträda lagen) för de skall få tillgång till livets träd och få gå in i staden genom dess portar." Uppenbarelseboken 22:14. Ordet salig betyder verkligen lycklig. De tio buden kan vara begränsande, men det är en fröjd att vara begränsad av kärlek.

För den oomvända människan är de här tankarna främmande och motsägande. De som inte är kära förstår inte det osjälviska engagemang som lyckligt gifta människor har. Somliga gifta par har förstört sin kärlek för varandra, och de ser på äktenskapet som ett tärande slaveri. Felet ligger inte i äktenskapet utan i attityden. När kristna människor avfaller och förlorar sin relation med Jesus, börjar de också klaga över religionens börda. Felet ligger inte i religionen utan i bristen på kärlek i deras hjärtan.

Motsäger allt det här Kristi lära om självförnekelse? Jesus sa ju, "Om någon vill följa mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag. Så följ han mig." Lukas 9:23. Menade han att lydnadens väg skulle vara svår och olycklig? Nej. Han illustrerade bara att världens lockelser är en verklighet i en kristen människas liv. Det kommer alltid att finnas sådant som attraherar det egna jaget och som försöker dra mig bort från Kristus. Dragningskraften från

dessa lockelser skulle vinna om vi inte vore styrkta av en högre kärlek. Det är här som kärlekens källa avslöjas. Kristus starka kärlek får mig att hålla fast vid honom och säga "Nej" till köttets, Satans och världens ständiga frestelser. Vardagsprovokationer mot min relation till Kristus kommer alltid att finnas, men jag kommer alltid att välja att förbli hos honom. Det av två anledningar: Jag älskar honom mer än någonting eller någon annan i hela världen, och jag vet att han bara gör det som är bäst för mig.

Satan kommer att utnyttja vårt känsloliv som ett av sina effektivaste vapen, men en sann kristen förstår att man inte kan lita på känslor. Vi måste tjäna Gud därför att det är rätt och sant och inte därför att vi känner för det. Känslöstämningar har lett miljontals människor till att förneka Gud. De flesta som vänder Gud ryggen idag gör det därför att de blivit bedragna och förblindade av känslor. Man förundras ständigt när man ser hur människor följer syndens konstgjorda glädje i sin strävan efter lycka. Det är ju tydligt att de inte får någon varaktig tillfredsställelse av att röka, dricka eller av att på annat sätt fly undan sig själva. Ändå fortsätter de som robotar, dikterade av sina köttsliga begär.

Walter Winchell summerade denna företeelse i sin tidnings ledare: "De sorgligaste människorna i världen är de som sitter i nöjespalats och tror att de har roligt. Städerna är fulla av nöjeslokaler som försöker göra människor lyckliga, ändå är dessa människor dränkta i sorg."

Problemet är att dessa miljontals människor inte har någon högre andlig kärlekens kraft som verkar i deras liv. Utan någon konkurrerande kraft som opponerar sig, får köttet fritt bestämma över kropp och själ. Det egna jaget reagerar på känslomässiga impulser och har inget annat val än att följa. Det påminner mig om en historia som jag hörde om ett koncentrationsläger. En man stod och tittade in genom taggtrådsstängslet på ett överfyllt dödsläger. På insidan stod fångarna med utmärglade kroppar, håliga kinder och insjunkna ögon. När mannen på utsidan stirrade på dessa svältande interner, ropade en av fångarna till honom, "Ha ha! Du kan inte komma in, eller hur?" Omedelbart reagerade den själviska naturen på utmaningen. "Vem säger att jag inte kan det? Jag ska visa dig!" Och så kröp mannen igenom stängslet och förenade sig med de miserabla fångarna därinne.

Det är förmodligen det närmaste vi kan komma i att försöka förklara syndens meningslösa karneval som varje år leder miljontals människor till arrogant överträdande av sina extensiella lagar. Det verkar otroligt, men det egna jaget är beredd att göra sig självt olyckligt bara för att kunna få bestämma! De som lever i köttet har ingen kraft att motstå dess befallning. Det är mycket lättare för dem att göra fel än att göra rätt. Men låt oss nu repetera och återigen hävda den underbara sanningen, att för dem som är djupt förälskade i Kristus är det lättare att handla rätt än att handla fel.

Detta är de goda nyheterna om Jesu Kristi evangelium och jag erbjuder dem, just nu, till varje läsare av den här boken. Jesus kom för att utrusta oss med dynamitkraften genom vilken vi kan bli både rättfärdiggjorda och helgade. Vi kan bli befriade från våra synders skuld och också från syndens kraft. Genom att ta emot det enkla, kostnadsfria och livgivande evangeliet är vi försäkrade om frälsning i alla tre tidsformerna av vår kristna erfarenhet – i det förgångna, nu, och i framtiden. Må Gud hjälpa oss att inte vara tillfredsställda med att bara delvis förstå och tillämpa Hans nåd. Låt oss hålla fast vid de otroliga rikedomar och den kraft (DUNAMIS) som vi, Guds söner och döttrar, har fått.

Hur man besestrar synden

Har du hört talas om hur man vinner seger över dåliga vanor och synder genom evolution? Det kallas ibland för LITE-I-SÄNDER-metoden eller ANSTRÄNGNING-metoden. Den fungerar i allmänhet inte. Jo, den fungerar delvis, när åldrandet tar hand om några av frestelserna och synderna, och tiden ordnar resten när döden kommer. Men vet du varför ANSTRÄNGNING inte fungerar när det gäller att vinna över Satan?

Varför fungerar det inte att kämpa mer och mer mot Satan, och tro att man så småningom ska vinna? Jo, därför att han är starkare än vi. Vi skulle kunna kämpa mot honom i ett år, men han skulle fortfarande vara starkare än vi vid slutet av det året. Egen ansträngning kan aldrig att bryta syndens makt i något enda avseende, eftersom vi står inför en fiende som alltid är starkare än vi. Vad är då svaret på vår svaghet och vårt nederlag? Den här frågan leder oss till den ljuvligaste hemligheten i Guds Ord.

Först och främst måste man förstå att alla himmelens gåvor är tillgängliga för oss genom de löften som finns i Bibeln, och vi får dem om vi tror. Petrus talar om de "stora och dyrbara löften" och försäkrar oss om att "ni tack vare dem skall bli delaktiga av Guds natur." 2 Petrus 1:4. Mäktig kraft finns lagrad i detta löfte, och denna kraft frigörs hos alla dem som i tro åberopar den. Så få människor det är som vill tro att den utlovade välsignelsen blir deras precis i det ögonblick de tror på det! Varför är det så svårt att oreserverat tro på att Gud kommer att göra det han lovar?

Låt oss nu komma till segerns kärna och se på fyra enkla bibliska steg som varje troende kan ta för att erhålla Guds kraft. Fyra texter som belyser denna häpnadsväckande förvandling. Den FÖRSTA: "Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre, Jesus Kristus." 1 Korinterbrevet 15:57. Stanna till och tänk på de här ordens fantastiska budskap. SEGER ÄR EN GÅVA! Vi får den inte som lön för våra ansträngningar eller förtjänar den på grund av någon god gärning. Det enda vi behöver göra är att be om den, och segern kommer gratis, av Kristus. Han är den ende som någonsin har vunnit seger över Satan och om vi någonsin ska kunna segra så måste den segern komma som en gåva från honom.

Låt mig ställa en fråga till dig. Behöver du seger över någon snärjande, nedbrytande syndig vana i ditt liv? Några är slavar under aptiten, alkohol eller negativt tänkande. Andra kämpar hjälplöst mot äktenskapsbrott, ilska eller världslighet. Bibeln säger att du kan få seger som gåva av Jesus Kristus. Tror du på att han ger dig den kraften om du ber honom om det? Hur säker kan du vara på att Gud omedelbart besvarar din bön om seger? Så här säker kan du vara: Lika säker som att Kristi ord är sanna!

Vår ANDRA text är Matteus 7:11, "Om nu ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer ska då inte er Fader, som är i himlen, ge vad gott är åt dem som ber honom!" Är det något gott när du ber om seger över tobak eller något annat köttsligt eller moraliskt ont? Naturligtvis är det det! Och du behöver inte ens fråga om det är Guds vilja! Han har redan berättat för oss i Bibeln att det är hans vilja att riva ner syndens och Satans verk. Om vi ber om mer pengar eller ett bättre jobb, skall vi alltid be att hans vilja må ske, men seger över synd har utlovats till var och en som ber om det i tro.

Kommer Gud att ge oss seger när vi ber honom om det? Jesus sa att han är mer villig att ge oss det, än vi är villiga att ge våra barn mat när de är hungriga. Han väntar på att få belöna dig för din tro och "med sin härliga rikedom i Kristus Jesus fylla alla era behov." Filippobrevet 4:19. Dessa försäkringar är så obegränsade att vi har svårt att förstå det. Varför är vi så sena med att be om nåd? Varför är det så svårt att tro på att Gud menar precis det han säger?

Här kommer nästa fråga. Hur vet vi att vi har seger när vi bett honom om det? Helt enkelt därför att han sa det. Vi vet att Gud inte ljugar. Vi kan tro på hans löfte. Exakt i samma stund vi ber om en sak ska vi acceptera det faktum att vår önskan är uppfylld, tacka honom för gåvan och stå upp och handla därefter. Vi ska inte kräva eller förvänta oss någon slags beviskänsla eller tecken. Löftets självuppfyllande kraft strömmar över oss som svar på vår tro. Den TREDJE texten finner vi i Romarbrevet 6:11, "Så skall ni se på er själva: Ni är döda från synden, men lever för Gud, i Kristus Jesus." Varje bön om seger skulle vara fokuserad på tro, och sedan ska den anses som uppfylld. Kommer du ihåg hur Petrus gick på vattnet? Han frågade Jesus om han kunde stiga ur båten och gå ut på den stormiga sjön, och Jesus sa bara 'kom'. Men hur länge klarade Petrus det omöjliga att gå på vattnet? Bibeln säger, "Men när han såg hur stark vinden var, blev han förskräckt. Och då han nu började sjunka, ropade han, Herre, hjälp mig!" Matteus 14:30.

Vad var Petrus rädd för? Han var rädd för att sjunka och drunkna. Trots Jesu försäkran om att han utan risk kunde gå på vattnet började Petrus tvivla på Mästarens ord. Det var då han började sjunka. Så länge han trodde på Jesus löfte och handlade i tro var han säker. När han tvivlade sjönk han. Vad är det nu som är omöjligt i ditt liv? Det är inte att gå på vatten. Är det att övervinna avundsjukan eller någon annan favoritsynd? Kristus säger, "Kom till mig. Jag skall ge dig seger." Om du tror att du har blivit befriad, så har du seger. Så enkelt är det. Just i det ögonblick du ber om seger kommer den in i ditt liv som en kraftreservoar. Du kommer inte att känna det, men den finns där. Den kommer att finnas kvar där så länge som du accepterar det i tro.

För en del människor kommer befrielsen så dramatiskt att de till och med tappar lusten att synda. Människor med tobaksberoende har ibland blivit befriade från sina begär. MEN DET ÄR INTE SÅ GUD VANLIGEN GÖR. För det mesta kvarstår begäret, men när frestelsen kommer, kommer också en kraft inifrån som gör det möjligt att gå förbi frestelsen. Tron accepterar befrielsens faktum och gör ständigt anspråk på den segerreservoar som finns i säkert förvar hos den troende.

Det slutliga steget mot seger beskrivs i vår FJÄRDE text, Romarbrevet 13:14, "Nej, ikläd er fastmer Herren Jesus Kristus, och ha inte sådan omsorg om det jordiska att onda begärelser därav uppväcks." Så starkt är förtroendet för Guds kraft, att vi inte ens tänker på möjligheten att falla för den frestelsen igen. Under den gamla ANSTRÄNGNING-planen var man förberedd på att misslyckas. Cigaretterna lades på en hylla och rökaren sa till sig själv, "Jag ska försöka att aldrig röka igen, men om jag inte klarar av det så vet jag var de finns." Men under SEGER-planen behöver vi inte vara rädda att misslyckas p.g.a. vår svaghet. Seger beror inte längre på vår styrka utan på Guds kraft. Vi kan misslyckas men han kan inte misslyckas. Cigaretterna slängs bort. Alla planer som inkluderar någon grad av kompromiss överges.

Lille Jimmy ställde till det för sig, för han hade gått och badat i sjön tvärt emot sin mammas

förbud. När han blev tillfrågad varför han var olydig svarade han, "Därför att jag blev frestad." Mamman sa då, "Jag la märke till att du tog med badbyxorna i morse. Varför gjorde du det?" Jimmy svarade, "Ifall att jag skulle bli frestad." Så typiskt för dem som inte riktigt har bestämt sig för att vinna seger. De förbereder sig på att misslyckas.

Någon skulle kunna komma med invändningen att det här kan ju vara deprimerande. Om man misslyckas då? Till och med Petrus började ju sjunka. Skulle det inte knäcka förtroendet för Gud om segern inte var bestående? Nej, att Petrus sjönk hade ingenting med brist på gudomlig kraft att göra. Det ändrade inte på Kristus vilja att låta Petrus gå på vattnet. Det visade bara på Petrus behov av starkare tro för att kunna hörsamma Kristus uppmaning. Vår tro kan försvagas. Vi skulle kanske behöva bli påmindas om vårt totala beroende av Guds kraft. Men det här förringar inte Guds underbara plan att ge oss kraft och seger genom Bibelns "stora och dyrbara löften". Om mottagaren saknar tro kan inte ens Guds löften bli tillgängliga. Begränsningarna är tydligt definierade i Jesu ord: "Ske er, som ni tror". Matteus 9:29.

Så ligger det till, min vän, i all dess enkelhet. OCH DET FUNGERAR! Om du är villig att bli hjälpt, så fungerar det. Men det finns ingenting som kan hjälpa den som inte är villig att ge upp synden. Men om du vill, så finns SEGER, KRAFT, OCH RÄDDNING – sträck ut handen i tro och allt är ditt. Tro på det och gör anspråk på det direkt. Gud vill att du ska vara fri.

Visit www.amazingfacts.org for free Bible study resources!